

Ἰδιόμελον Β΄, ἦχος πλ. δ΄. λ̣ δ̣ Ἰ Νῆ.

Ὁ αἰ σθι ὦν ἀρ τούς μου ἡ ε με γα λυ νεν ἐπ ε με

παρ νισ μόν ἡ

ἡ

Σῆ με ρον ο Ἰ ἄ ἄ δας το τῆς φι λο πτω χει ας χρυ πτει προ
σω πει ον και τῆς πλε ο νε ξι ι ας α να κα λυ υ πτει ει την
μορ φην ἄ κε ε τι των πε νη η των φρον τι ι ι ζει
ἄ κε ε τι το μυ ρον πι ι πρα α α σχει τῆς α μαρ τω λῆς αλ
λα το ἄ ρα α νι ι ο ο ον μυ υ υ ρον και εξ α αυ τῃ νο
σφι ζε ε ται τα αρ γυ ρι ι α τρε χει προς Ἰ ι ἄ ἄ δαι αι
ἄ λε γει τοις πα ρα α νο ο ο ο μοις τι μοι θε λε τε δε ἄ
ναι κα γω πα ρα δω ω σω αυ τον ω φι λαρ γυ ρι ι ας προ
δο ο ο τῃ ευ ω νον ποι ει ει ται τη η η ην πρα α α σιν προς την γνω
μην των α γο ρα α ζο ον των τῃ πω λῃ ἄ με ε ε ε νῃ την πρα αγ

μα α τει ει ει ει αν ποι οι ει ει ει ει ται εχ α χρι βο λο γει ει ται προς την

τι ι μην αλλ ως δε ε λον φυ γα α θα Α πε εμ πο ο ο λει ε

θος γαρ τοις χλε πτε σι ρι ι πτειν τα τι μι ι α νυν ε βα λε

τα α γι α τοις κυ σι ιν ο ο μα θη η της η γαρ λυσ σα της φι

λα αρ γυ υ ρι ας κα τα τε ι δι ε ε Δε ε σπο ο ο τε

μαι αι νε ε ε ε σθαι ε ποι οι η η σεν α αυ τον εις την πει

ραν φυ γω μεν κρα ζο ον τεσ μα χρο θυ υ με Κυ υ ρι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι